AFP

رئیس جمهور ترکیه پیروزی خود را جشن گرفت

آغاز قرن جدید ترکیه مدرن با اردوغان

خاورمیانه

زهره صفاری
خبرنگار

رجب طیب اردوغان با رأی ۵۲٫۱۴ درصد شهروندان ترکیه‌ای در داخل و خارج از مرزهای این کشور، آغاز سومین دوره ریاست‌جمهوری‌اش را در میان هزاران نفر از هواداران خود جشن گرفت و رکورد طولانی‌ترین دوره ریاست‌جمهوری ترکیه را به نام خود ثبت کرد.

به گزارش سایت روزنامه دیلی صباح ترکیه، گرچه برتری ۵ درصدی اردوغان در دور اول و دوم انتخابات ریاست‌جمهوری اثباتی بر جامعه دوقطبی ترکیه بود اما این نکته اساسی را نیز در برداشت که به رغم تمامی تبلیغات، کمی بیش از نیمی از شهروندان این کشور با وجود مشکلات اقتصادی و تورم بالا، همچنان به اردوغان بیش از کاندیداهای دیگر اعتماد داشتند.

دعوت به وحدت

درپی اعلام پیروزی اردوغان، وی ابتدا در جمع هوادارانش در استانبول و سپس در کاخ ریاست‌جمهوری در آنکارا حاضر شد و با قدردانی از اعتماد دوباره آنها، به وعده‌هایش ادامه داد. گرچه درهای کاخ ریاست‌جمهوری ترکیه به ندرت روی مردم بازمی شود اما شامگاه یکشنبه، پیروزی اردوغان، قوانین را کمی تغییر داد و صحن بیرونی این کاخ مملو از جمعیت هوادارانی بود که نام او را صدا می‌زدند و با شعار «خداحافظ قلیچدار»، برتری رئیس‌جمهور محبوب‌شان را به رخ رقیب می‌کشاندند.

اردوغان در این جمع پرشور گفت: «از شهروندان ترکیه سپاسگزارم که یک بار دیگر مسئولیت کشور را به من سپردند. شما اتحاد ملت را رها نکردید و ما با هم در این مسیر گام برمی‌داریم. آیا حاضرید قرن جدید ترکیه را با هم بسازیم؟» وی سپس با تأکید بر احترام به رأی مخالفانش افزود: «امروز همه ۸۵ میلیون مردم ترکیه پیروز شدند. مهم نیست آنها حامی کدام نامزد بودند اما خواست ملت برای دموکراسی قابل تحسین است.»

با همه این مقدمه‌چینی‌ها، اردوغان بازهم به اپوزیسیون تاخت و گفت: «ملت ما فریب اپوزیسیونی را که از سوی گروه‌های تروریستی حمایت می‌شود، نمی‌خورد. آنها وعده آزادی دمیرتاش را دادند اما ملت من بخوبی می‌دانند که او عامل کشتار برادران کردم در دیاربکر است. ما با ائتلاف‌های بسیاری روبه‌رو هستیم اما آنها شکست خورده‌اند و همچنان شکست خواهند خورد. چراکه چالشی نیست که ما نتوانیم از پس آن برآییم.»

تمرکز بر اصلاحات اقتصادی

اردوغان در سخنرانی پیروزی خود همچنین دیگر بار بر وعده‌های انتخاباتی‌اش تأکید کرد و مهار تورم و رسیدگی به وضعیت زلزله‌زدگان را اولویت دور سوم ریاست‌جمهوری‌اش اعلام کرد و حتی وعده ساخت ۳۱۹ هزار خانه برای آوارگان زلزله‌زده را در سال پیش رو داد. اما به باور تحلیلگران بلومبرگ آنچه در سومین دهه حکمرانی اردوغان بر ترکیه بیش از هر چیز زیر ذره‌بین قرار دارد سرمایه‌گذاری کابینه او بر اصلاحات اقتصادی و حل بی‌ثباتی در این حوزه است. در حال حاضر سهام بانک‌های ترکیه پس از پایان دور نخست انتخابات، یک‌پنجم ارزش خود را از دست دادند و سقوط ارزش اوراق قرضه داخلی، بانک مرکزی را مجبور به فروش اوراق قرضه اروپایی به عنوان تنها راهکار تأمین بدهی‌های این کشور و جلوگیری از ورشکستگی کرده است. در آستانه دور دوم انتخابات سهام ترکیه در بازار نیویورک بیشترین زیان را دید. به این شرایط اسفبار سقوط قابل توجه ارزش لیر در برابر دلار را نیز باید افزود که معضلی دیگر را در برابر دولت جدید قرار داده است.

در اوج این بحران که تورم ترکیه نیز به حدود ۴۸ درصد رسیده است، تحلیلگران اقتصادی لزوم تغییر مسیر اقتصادی اردوغان را ضروری می‌دانند و معتقدند تأکید بیشتر او بر سیاست‌های اقتصادی فعلی یا به عبارت دیگر پایین نگه داشتن نرخ بهره، تورم را بالا نگه می‌دارد. با این حال شاید بتوان به لطف مداخلات خارجی، سقوط لیر را تحت کنترل درآورد. اما آنچه مسلم است اردوغان برای ایجاد ثبات باید بر تغییر سیاست‌های اقتصادی به عنوان اولویت دوره‌اش تمرکز کند.

آشوب در اردوگاه رقیب

کمال قلیچداراوغلو که بویژه پیش از دور اول انتخابات به عنوان تنها شانس شکست اردوغان معرفی شده بود، پس از پایان شمارش آرا برای سیزدهمین بار در رأس حزب متبوعش؛ جمهوریخواه خلق ترکیه به اردوغان به عنوان ریاست حزب عدالت و توسعه باخت. هرچند که او در جمع هوادارانش حاضر به پذیرش این باخت نشد و این انتخابات را ناعادلانه خواند. اما خبرها از داخل اردوگاه اپوزیسیون حاکی از آن است که سران این ائتلاف و مقامات حزب او، از قلیچدار اوغلو رضایت ندارند و حتی خواهان کناره‌گیری‌اش هستند.

این نارضایتی در همان ساعات اولیه اعلام نتایج در اطراف دفتر مرکزی حزب جمهوریخواه خلق در آنکارا و با شعارهایی درباره استعفای قلیچداراوغلو از سمتش قابل مشاهده بود. حتی تانجو اوزکان، شهردار استان بولو و یکی از مقامات برجسته سابق این حزب در توئیتی به صراحت خواستار کناره‌گیری قلیچداراوغلو شد و نوشت: «پیش از این انتخابات نیز وقتی شنیدم او می‌خواهد ادامه دهد، آرزو کردم کاش اخبار اشتباه باشد. او با نامزدی‌اش در انتخابات ریاست‌جمهوری، بلوک اپوزیسیون را به نام خود کرد، آن هم در حالی که ما مخالف این نامزدی بودیم و می‌دانستیم قادر به شکست اردوغان نیست. اما هر چه بود دیگر کافی است. لطفا برو. باید اوقات بیشتری کنار نوه‌هایت باشی. ۱۳ سال به ما امید دادی اما حالا دیگر وقت آن است که با احترام بروی.»

مقبولیت بیشتر اردوغان آن سوی مرزها

گرچه روند قانونی تأیید آرای ریاست جمهوری ترکیه چند روزی زمان می‌برد اما نتایج اعلام شده از تنها ۳۶ درصد صندوق‌های رأی خارج از ترکیه نشان می‌دهد، رجب طیب اردوغان نامزد برگزیده دست کم ۵۹ درصد شهروندان ترکیه در خارج از مرزهای این کشور است. حدود ۱٫۹ میلیون نفر از ۳٫۴ میلیون شهروند ترکیه‌ای واجد شرایط رأی دادن در خارج از این کشور در دور دوم، در انتخابات مشارکت داشتند که این عدد مشارکت شهروندان ترکیه‌ای خارج از این کشور را در دور دوم به میزان ۷۲ هزار و ۵۳۰ هزار نفر بیشتر نشان می‌دهد. گفته می‌شود صندوق‌های آرای انتخابات ترکیه در خارج از این کشور طی فرایندی دیپلماتیک به آنکارا انتقال یافت و آرای آن شمارش شد. در عین حال آرای ۹ استان از ۱۱ استان زلزله‌زده نیز به سود اردوغان بود. این در حالی است که پیش‌تر نیز ۸ استان از ۱۱ استان آسیب‌دیده به حزب اردوغان در پارلمان رأی داده بودند.

تبریک سران جهان

پس از اعلام پیروزی اردوغان در انتخابات، آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل در پیامی اعلام کرد: «ما به تقویت بیشتر همکاری‌ها با ترکیه چشم دوخته‌ایم.» در همین حال ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه نیز در پیامی نوشت: «مردم ترکیه با تقدیر از کارها و سیاست خارجی مستقل اردوغان او را برگزیدند.» جوبایدن، رئیس‌جمهور امریکا و آنتونی بلینکن نیز در پیام‌های جداگانه این پیروزی را به اردوغان تبریک گفتند. همزمان ینس استولتنبرگ، دبیرکل ناتو، امیر قطر که نخستین پیام را فرستاد، مقامات ایران، آلمان، عربستان، فرانسه، اتحادیه اروپا، انگلیس، ارمنستان، سوئد، لیبی، مجارستان، فلسطین، جمهوری آذربایجان، اوکراین، سودان، صربستان، پاکستان، ونزوئلا، امارات، برزیل، افغانستان، مالت و الجزایر نیز در پیام‌های متفاوت، برای همکاری‌های آتی ابراز امیدواری و برای وی آرزوی موفقیت کردند.

سیاست خارجی ترکیه در سومین دهه حاکمیت اردوغان بر این کشور چگونه خواهد بود؟

تثبیت سیاست جهانی، تغییر سیاست منطقه‌ای

تحلیل

فائزه‌السادات یوسفی
خبرنگار

با پیروزی اردوغان در انتخابات ریاست‌جمهوری ترکیه، جهان برای سومین‌بار شاهد بر کرسی نشستن او خواهد بود. این پیروزی با توجه به مدل رقابتی این دوره از انتخابات، حامل پیام تمدید ۵ ساله سیاست‌های ۲۰ ساله دولت آنکارا به عرصه بین‌الملل است. ترکیه به دلیل موقعیت ژئوپلیتیکی، تاریخی و همچنین گلوگاه بازیگری دنیای شرق و غرب بودن، دارای عمق استراتژیک است. اهمیت این موضوع سبب شده اردوغان سعی کند نه تنها در جهت یک قدرت منطقه‌ای بلکه در قامت یک بازیگر فرامنطقه‌ای نقش ایفا کند. با رصد نقش‌آفرینی‌های ترکیه در عرصه جهانی و تلاش آن در تحمیل خود به‌عنوان بازیگری سرنوشت‌ساز، می‌توان به این گزاره پی برد. احداث پایگاه نظامی در کشور آفریقایی سومالی و گسترش دیپلماسی نظامی این کشور در مناطق مختلف جهان، از نمونه‌های آن است.

دوره‌های مختلف سیاستگذاری اردوغان

روند سیاست‌های اردوغان در دوره‌های مختلف شاهد تحولات مختلفی بوده است. اولین دوره ریاست‌جمهوری او به دلیل نوپا بودن دولت و دوری گزیدن از تنش‌های احتمالی، تنها به تعاملات سازنده با همسایگان و سایر کشورها گذشت، اما سیاست‌های ترکیه در دور دوم ریاست‌جمهوری به سمت تهاجمی‌تر شدن و احیای پادشاهی عثمانی پیش رفت. او همواره سعی داشته است خود را در جهان اسلام مقتدا و رهبر معرفی کند و برای خود جایگاه رفیع ایدئولوژیک بسازد. از این حیث او تبدیل شدن به قدرت منطقه‌ای، ساقط کردن دولت سوریه و تسلط بر مناطق نفتی سوریه و عراق را در دستور کار قرار داد.

ترکیه و همسایگان

شکست راهبردی و کشیده شدن ترمز ترکیه در خاک سوریه و حتی در عراق، سبب عدول اردوغان از مواضع سخت و رخ‌نمایی از سومین دوره سیاست خارجی او شد. وی ناگزیر بود تاحدودی از رویکرد تهاجمی خود بکاهد و به سمت سازش با دیگر کشورهای منطقه پیش برود. حضور در نشست‌های روند آستانه و چهارجانبه و استفاده از ظرفیت‌های دیپلماتیک، گویای آن است که آنکارا تنها به اهرم نظامی نمی‌اندیشد و به این درک رسیده است که باید برای نیل به اهداف خود از راه مذاکره و گفت‌وگو با بازیگران اصلی منطقه وارد شود. از سوی دیگر رویکرد جدید منطقه به سمت صلح و ثبات پایدار، معماری جدیدی را در منطقه رقم زده که طبق آن منافع کشورهای منطقه در گرو تعاملات سازنده و مناسبات قرار گرفته است. به این جهت او مجبور است سیاست خارجی خود را همراه با رویکرد جدید منطقه ریل‌گذاری کند، زیرا هرگونه تنش جدید، با هدف تغییر در الگوی جدید معنا پیدا کرده و با مخالفت کشورهای منطقه همراه خواهد بود.

فلسطین و شمال سوریه

رفتار زاویه‌دار اردوغان با مسائل ملت فلسطین در دوره اخیر ریاست‌جمهوری وی سبب شد ترکیه ماهیت بازیگری ایدئولوژیک خود را از دست بدهد، اما به دلیل اینکه پیروزی اردوغان و احزاب او در پارلمان به معنای برد اسلام‌گرایی و ملی‌گرایی است، هنوز بارقه‌های امید پیش‌روی ملت فلسطین برای تغییر در نگرش حاکمیت ترکیه نسبت به مسائل فلسطین اشغالی وجود دارد. اکنون آنچه موجب ارسال پیام تبریک از سوی حماس شده است را می‌توان تنها در امید به همین تغییر رفتار و همچنین نگاه به سابقه حمایتی او از این جنبش دید.

با پیروزی اردوغان می‌توان این انتظار را داشت که ترکیه عملیات نظامی علیه نیروهای کرد دموکراتیک شمال سوریه را ادامه دهد، ولی با تغییر در تاکتیک‌های نظامی و تضعیف این نیروها، آنها را به مذاکره بکشاند و در نهایت از عملیات نظامی زمینی بزرگ چشم‌پوشی کند.

جنگ اوکراین و عدم پایبندی به تحریم‌های غرب

امروزه تبعات دامنه‌دار و چندبعدی جنگ اوکراین در جهان، آن را مؤلفه‌ای مهم و تعیین‌کننده در گذار نظم بین‌الملل کرده است. از این رو دولت‌ها با بازیگری و ایفای نقش در آن می‌توانند رتبه و جایگاه خاصی را، هم در حال حاضر و هم در آینده برای خود ترسیم کنند. ترکیه نیز با فهم این موضوع همراه با دکترین دوپهلو و ویژه خود به مسأله ورود پیدا کرد. حال با پیروزی اردوغان پیش‌بینی می‌شود روسیه در میان شرکای اقتصادی ترکیه همچنان در رتبه اول باقی بماند، زیرا آنکارا به دنبال بهبود اقتصاد و تأمین منابع مورد نیاز خود است. پیام اردوغان در کارزار انتخاباتی این بود که روابط ترکیه با روسیه کمتر از روابط با ایالات‌متحده نیست. این سخن در وهله اول این مفهوم را می‌رساند که آنکارا قائل به ایجاد تحریم‌های جدید تجاری بلوک غرب بر ضد روسیه نیست و همچنان با روند تسریع آن مخالف است. این در صورتی است که حتی در اجلاس اخیر جی ۷ بر این امر تأکید شد که کشورهای ثالث -که به دنبال محلی برای دور زدن تحریم می‌گردند- مورد تحریم‌های ثانویه امریکا قرار می‌گیرند. دوم اینکه این سخن این سیگنال را به مسکو فرستاد که آنکارا همچنان پیشتاز همراهی با روسیه خواهد بود. بنابراین جای تعجب نیست که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه به سرعت پیروزی اردوغان را تبریک گفت، اما در سوی مقابل، آنکارا در رفتاری متناقض، تجهیزات و تسلیحات نظامی به کی‌یف ارسال می‌کند. بنابراین می‌توان گفت نقشه دفاعی ترکیه برهمین منوال تداوم خواهد یافت و رفتار دوپهلویی که آنکارا آن را ضامن منافع خود می‌داند، تغییر نخواهد کرد.

در مسأله ناتو نیز ترکیه به‌رغم سرسختی برای الحاق فنلاند به ناتو، به آن رأی مثبت داد. برخی صاحبنظران با اتکا به این موضوع و اعمال قانون جدید ضد تروریسم سوئد، پیش‌بینی می‌کنند سوئد نیز در آینده نزدیک به ناتو بپیوندد، اما باید این نکته را در نظر داشت که اردوغان نگاه بسیار محتاطانه‌ای نسبت به گسترش ناتو بویژه در غرب آسیا دارد؛ برخلاف اقبالی که به چین دارد و انتظار می‌رود پیروزی وی فصل جدیدی از همکاری‌های کشورش با چین باشد که بی‌شک با مانع‌تراشی‌های امریکا همراه خواهد شد. به طور کلی با پیروزی اردوغان، رویکرد سیاست خارجی ترکیه و قاعده بازی او بعد از دو دهه بنیانگذاری در عرصه‌های دیگر بین‌الملل همچون قفقاز دچار تحول خاصی نخواهد شد و روندهای قبلی مستمر خواهد بود، چراکه حمایت دوباره مردمی به منظور تأیید روندهای قبلی بوده، همچنین چهره‌ای قوی‌تر از قبل را در عرصه بین‌الملل برای او به ارمغان آورده است که موجب مصمم بودن آن خواهد شد، اما در مورد مسائل منطقه‌ای این انتظار می‌رود که رویکرد او به سمت قاعده جدید کشورهای منطقه کانالیزه خواهد شد.

Reuters

تحلیل روز

پاتریک وینتور، تحلیلگر سیاسی
مترجم: وصال روحانی

رویکردهای ناسیونالیستی «اردوغان» پایان‌ناپذیر است

غرب و آمیزه‌ای از بیم و امید

حالا که رجب طیب اردوغان با پیروزی در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری ترکیه، استیلای دو دهه‌ای خود را بر این کشور استمرار بخشیده، کشورهای غربی در آمیزه‌ای از بیم و امید فرورفته‌اند.

دو نگاه به توفیق تازه اردوغان در انتخابات ترکیه وجود دارد؛ یکی اینکه او باز هم افراطی عمل کند و چون متوجه شده که غربی‌ها خواهان شکست وی بوده‌اند، هر اهرم فشار تازه‌ای را علیه آنها به‌کار گیرد و از این طریق با آنها تسویه حساب کند. نگاه دوم این است که چون این آخرین پیروزی متصور برای وی بود و قانون اساسی ترکیه اجازه شرکت به او در دوره بعدی انتخابات را نمی‌دهد و به این سبب نمی‌تواند حائز هیچ مقام کشوری تازه‌ای شود، برای راضی نگه‌داشتن جناح‌های مختلف و باقی گذاشتن تصویری مثبت‌تر از خویش بخصوص نزد مردم از ادامه دادن به سیاست‌های ناسیونالیستی خود در مورد مسائل برون‌مرزی اجتناب کند و روش‌های ملایم‌تری را در پیش بگیرد که هم مصالح کشورش حفظ شود و هم وی برخلاف گذشته به تندروی در اتخاذ سیاست‌های استقلال‌طلبانه متهم نشود. مسأله‌ای که سبب شده مخالفان دولت ترکیه و به‌ویژه کشورهای بزرگ غربی به کرات بگویند مدل حکومتی اردوغان با نوعی انجماد همراه است و محصول نهایی آن چیزی جز عزلت فزاینده ترکیه در صحنه مناسبات بین‌المللی نیست.

به چشم یک دشمن

اهمیت کارها و انتخاب‌های بعدی اردوغان فقط در چهارچوب کشور خودش و ترسیم سرنوشت آن نیست و آنچه او می‌کند، بر سرنوشت پیمان نظامی ناتو هم که ترکیه یکی از اعضای مؤسس و در عین حال منتقد درجه اول آن بوده، تأثیرگذار خواهد بود. اضافه بر این بخشی از جهان در انتظار واکنش‌های دولت اردوغان در زمان پایان جنگ ۱۵ ماهه روسیه با اوکراین و در روزی است که این اتفاق بیفتد. غربی‌ها بیش از هر چیزی از این خطر «آنی و حاضر» بیم دارند که اردوغان با دیدن نگاه خصمانه غربی‌ها به خود در هفته‌های منتهی به انتخابات، بیش از پیش به آغوش ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه درغلتد و با سیاست‌های او همسو شود. یک دیپلمات ارشد غربی که دوست ندارد نامش افشا شود، دیروز گفت: «اردوغان از ملی‌گرایی سلاحی آهنین برای برخورد با هر مشکلی ساخته که لزوماً از جنس این امور و همسو با اصل مشکل نیست اما با اصرار و سماجت او ایده ملی‌گرایی تبدیل به یک سیاست بین‌المللی رسمی شده و از سوی چند کشور دیگر هم به کار گرفته شده است. شدت ناسیونالیست بودن او به حدی رسیده که به اکثر کشورهای غربی به چشم دشمن نگاه می‌کند و می‌گوید آنها به ترکیه به این خاطر که روی پای خودش ایستاده، رشک می‌ورزند. از نظر او ارزش‌های غربی توخالی‌اند و متکی بر ناآگاهی و غرورهای کاذب هستند.»

قضیه سوئد فرق می‌کند

اولین تست اردوغان در دور جدید ریاست جمهوری‌اش در اجلاس قریب‌الوقوع «ناتو» در شهر ویلنیوس، پایتخت لیتوانی، صورت خواهد پذیرفت. آنجا سران ناتو از وی خواهند خواست به مخالفتش با عضویت سوئد در این اتحادیه نظامی که سبب وتوی حکم مثبت سایر اعضای مؤسس ناتو در این خصوص و بیرون ماندن سوئدی‌ها از این نهاد شد، پایان بدهد و از این طریق آنها را به سوی عضویت رسمی در این نهاد رهنمون کند. اردوغان قبلاً در شرایطی مشابه فنلاند را از بلاتکلیفی و متوقف ماندن پشت دیوار بلند ناتو رهایی بخشیده و موجب ورود رسمی این کشور همسایه سوئد به این نهاد نظامی شده بود که ۲۸ کشور اروپایی را دربر می‌گیرد. آنچه اردوغان را دچار شک بیشتری در خصوص سوئد می‌کند، وجود «کرد»تبارهایی بسیار بیشتر در این کشور در قیاس با فنلاند و گرایش‌های استقلال‌طلبانه آنهاست که سال‌هاست می‌کوشند از ترکیه جدا شوند و کشور مستقلی را با مشارکت سایر کردها تشکیل بدهند.

شاید بایدن گوشه‌چشمی نشان بدهد!

امریکا که مدتی است فروش سلاح‌های خود به ترکیه را متوقف کرده تا دولت آنکارا را به تعامل هرچه بیشتر با قدرت‌های غربی وادار کند، شاید رضایت بدهد به بخشی از تحریم‌های فوق پایان بخشد، بخصوص که اردوغان پس از ملاحظه سردی روابط واشنگتن با دولت آنکارا اقدام به خرید شمار قابل توجهی از موشک‌های «اس۴۰۰» از دولت روسیه کرد و با چنین کاری به دولت جو بایدن طعنه سنگینی زد. رئیس‌جمهور امریکا بارها اردوغان را یک اتوکرات بیش از حد سختگیر توصیف کرده اما حالا که مجبور است او را در دوره‌ای طولانی‌تر بر مسند قدرت ببیند شاید با سست‌کردن سیاست‌های بازدارنده‌اش گوشه‌چشمی به اردوغان نشان بدهد و اوضاع را از دید خود تلطیف کند.

نوعی بن‌بست

امریکا و شرکای غربی‌اش هنوز نتوانسته‌اند دولت آنکارا را وادار به تبعیت هرچه بیشتر از مجازات‌های اعمال شده توسط آنها به دولت مسکو به سبب حمله نظامی‌اش به اوکراین کنند و اردوغان گرایش‌های روسی‌اش را در این ارتباط کاهش نداده اما از مذمت آشکار غربی‌ها و به‌ویژه امریکا به سبب ارسال محموله‌های عظیم و پایان‌ناپذیر کمک‌رسانی به کی‌یف، چه تجهیزات نظامی و چه محموله‌های ارزان عمومی پرهیز کرده است. دولت آنکارا حتی دادوستدهای خود با کمپانی‌های بزرگ روسی را که مشمول تحریم‌های امریکا شده‌اند، قطع نکرده و همچنان از آنها کالا می‌خرد و آنچه را که روس‌ها می‌خواهند، برایشان می‌فرستد و در میان کالاهای ردوبدل شده بین دوسو انواع محصولات تکنولوژیک، فرآورده‌های لاستیکی و اقلام مختلف سوخت و انرژی هم مشاهده می‌شود. این امر نوعی بن‌بست را بین دوسو (ترکیه و نیروهای غربی) ایجاد کرده و ترس امریکا این است که اگر روش تأدیبی شدیدتری را در پیش بگیرد، ترکیه بیش از گذشته چپ‌گرا و یار بلوک شرق شود. مسأله‌ای که غربی‌ها را در ابهامی بزرگ فروبرده و این اولین پیامد عاجل و بزرگی است که انتخابات تازه پایان یافته ترکیه برای آنها به ارمغان آورده است.

منبع: Guardian